

er først Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 135 om Pensionering af Underbefalingsmænd m. m. Den drejer sig om to Ting. Den bestemmer for det første, at for det Personale, der lønnes med Dagløn, ansættes den faste Pengeindtægt, hvoraf Pensionen beregnes, til vedkommendes Dagløn i 304 Arbejdsdage. Ifølge den gamle Pensionslov havde man 293 Arbejdsdage, men da det nu viser sig, at der faktisk er 304 Arbejdsdage, og da man i andre Forhold regner med dette Tal, vil man ogsaa indføre det her. Dernæst bestemmes det i § 2 — og det er Hovedsagen — for de Personer af de militære Underklasser, som ere rykkede op i Stilling, hvor de ere Embedsmænd, og som følge deraf falde ind under den almindelige Pensionslov for Embedsmænd, at deres Forhold i pensionsretlig Henseende skal ændres saaledes, at de faa Pensionen beregnet efter Tjenestetiden i deres ny Stilling, sammenlagt med den efter deres fyldte 25 Aar i deres Militærtjeneste tilbagelagte Tjenestetid med Fradrag af 10 Aar. Hidtil var det saaledes, at deres Pension kun blev beregnet efter deres Tjenestetid i den ny Stilling. Der var ganske vist den Bestemmelse, at Pensionen maatte ikke blive mindre, end den vilde være bleven, hvis vedkommende var bleven i de militære Underklasser, men der var ikke taget Hensyn til Muligheden af, at de kunde have avanceret i de militære Underklasser, og derved bleve de i Virkeligheden stillede ringere. Nu foreslaar man her for deres Vedkommende den samme Regel, som gælder i Forholdet mellem Embedsmænd og Funktionærer i civile Etater. Denne Bestemmelse berører kun 66 Mennesker, saa det vil i økonomisk Henseende ikke betyde ret meget, men det er en Retfærdighedshandling overfor dem.

Vi komme saa til et Forslag, der betyder noget mere, nemlig om Pensionsforhøjelse for de Underofficerer, der have deltaget i Krigen 1864. Ærede Medlemmer ville erindre, at vi for nogle Aar siden vedtog et saadant Forslag for Underofficererne fra 1848—50, og jeg har nu ment, at det var rimeligt at foreslaa det samme for dem fra 1864. Forhøjelsen er 25 pCt., men angaar imidlertid kun dem, der ere pensionerede efter Regler, der ere ældre end Loven af 29. Marts 1899. Denne Lov medførte væsentligt gunstigere Regler for Pensionering af Underofficerer end hidtil, og de, vi vilde hjælpe, ere altsaa dem, der have været saa gamle, at de maatte gaa af inden den Tid, og som ere blevne

pensionerede efter den gamle og meget ringere Pensionslov. Der føjes dertil, at hvis en Mand er bleven pensioneret efter Loven af 1899, men alligevel ikke har en saa stor Pension, som hvis han var bleven pensioneret efter Loven af 1876 og saa fik 25 pCt. til, skal han have Resten som personligt Tillæg. Udgiften ved dette Lovforslag er 58,000 Kr. om Aaret.

Saa er der Forslaget til Lov om Stempelpapirforvalterens Lønning. Det er nærmest en Konsekvens af de ministerielle Lønningslove, og det angaar kun en enkelt Person. Det foreslaas at lønne ham med 3,600 Kr., stigende hvert 4de Aar med 400 Kr. til 4,800 Kr. For Øjeblikket er Lønnen 3,000—4,000 Kr., men den nuværende Stempelpapirforvalter har et personligt Tillæg, der vil falde bort, naar denne Lov træder i Kraft.

Endvidere er der et Forslag til Lov om Lønning ved den kgl. Mønt. Det gaar imidlertid ikke ud paa en Lønningsreform, men paa Ansættelsen af en Assistent for Medailløren ved den kgl. Mønt. Der har tidligere været en saadan Assistent, og vi have ment det rigtigt, at der uddannedes en Mand, som i Sygdomstilfælde og andet Forfald kunde erstatte Medailløren, saaledes at ikke hele Møntens Virksomhed skulde gaa i Staa, fordi denne var forhindret. Assistenten foreslaas lønnet med 1,200 Kr., stigende hvert 2det Aar med 200 Kr. indtil 2,200. Det er i Lighed med de ministerielle Assistenters Lønning.

Endelig er der Forslag til Lov om Lønninger ved Assistenshuset. Disse Lønninger ere fastsatte ved et Regulativ af 1873, og da vare Fordringerne i Forhold til Nutidens meget smaa. Forslaget drejer sig i alt om 19,000 Kr. aarlig.

Jeg skal anbefale samtlige disse Forslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Derefter har Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds Ordet for at forelægge det af ham med flere anmeldte Lovforslag.

Borghjerg: Paa Socialdemokratiets Vegne har jeg hermed den Ære at forelægge Forslag til Forandring af Grundlovens §§ 30, 31, 35—39. Det er de Paragraffer, der vedrøre Valgretten. Det drejer sig ikke om selve Landstingets Sammensætning, om Kærnepunktet i Forfatningen af 1866, Tokammersystemet og den privilegerede Valgret. Vi have ikke ment, at